
Daniel Pražák vyjel za dětmi konžské ulice

Daniel Pražák vyjel za dětmi konžské ulice

Student Pedagogické fakulty UK Daniel Pražák, dnes předseda studentského spolku Drosophila, podnikl v roce 2013 dobrodružnou, ale pro své studium velmi důležitou cestu: vypravil se jako dobrovolník do Demokratické republiky Kongo, přesněji do lokality Lubumbashi, aby zde mohl v průběhu tří týdnů učit místní děti.

Co všechno cestě předcházelo? Museli jste se nějak speciálně připravit?

Na cestu jsem se vypravil s kamarádkou Ivetou, která v rámci Adopce na blízko v komunitě Bakanja v konžském Lubumbashi působila celý předcházející rok. Díky tomu byla většina příprav a zajištění jednodušší, protože jsme komunikovali přímo s komunitou. Zajímavým zážitkem však byla série očkování, mimo jiné živou vakcínou, která s člověkem leccos udělají. Zároveň bylo také třeba připravit se i psychicky a jazykově, protože s angličtinou si člověk v Kongu opravdu nevystačí.

Komunita Bakanja se stará o chlapce z

ulice. Jak jste zde pomáhali, co všechno jste pro děti dělali?

Kromě výuky jsme každé odpoledne otvírali „knihovnu“ – společenskou místnost, kde byla k nalezení spousta věcí od kolečkových bruslí přes učebnice až ke společenským hrám a hračkám. Asi nejtěžší bylo zařídít, aby kluci vraceli zapůjčené věci včas a na své místo. Spolupracovali jsme také na projektu *Plaine des jeux*, kde se na jednodenní programy her a tanců shromáždila okolní centra. Průvod je ostatně vidět na videu.

Využil jste přímo na místě svých vědomostí z PedF UK?

Jednoznačně. Je až s podivem, že některé výchovné prvky se dají aplikovat na dítě a výchovnou situaci, ať už jste kdekoli. Může to být dětský domov kousek za Prahou, dítě z Konga, nebo třeba „problémová mládež“ obecně. Například situace a prvky, které popisují pedagogové z daleké minulosti, jako třeba Don Bosco či Anton Makarenko, se dají aplikovat naprosto přesně, což jsem si taky na vlastní kůži prožil.

Navštívili jste v Kongu i jiné vzdělávací ústavy? Máte přehled o možnostech studia v Kongu?

Z toho, co jsem měl možnost pochyťit, je obrovský rozdíl mezi výukou, kterou poskytuje stát, a školami v soukromém sektoru. Ten rozdíl je opravdu obrovský, ale bohužel většina dětí naprosto nemá možnost dosáhnout na opravdu kvalitní péči.

Jistě jste získal velké zkušenosti a podněty pro vaši další pedagogickou práci. Jaké obohacení pro vás cesta do Konga znamenala?

Pamatuji si, že první, co jsem po příletu na Ruzyni udělal, bylo, že jsem se šel napít pitné vody z kohoutku. Ale tím nejdůležitějším je snad onen nadhled nad realitou naší země. Potvrdil jsem si tam, že to největší, co člověk může dětem dát, je vědomí, že jsou milovány, a respekt. A to, že pokud nějaké dítě „zlobí“ a vymezuje se, není to zpravidla nic jiného než zoufalé volání o pozornost. Když pak tyto děti dostanou možnost konstruktivně se projevit, zažije člověk něco úžasného.

Spolupracujete s charitativními projekty i dnes?

Účastníme se projektu Adopce na dálku, v jehož rámci má Pedagogická fakulta UK adoptovanou holčičku z Indie. Za poslední rok nádherně funguje spolupráce mezi všemi fakultními spolky a dalšími subjekty. Na našich akcích o této možnosti informujeme a studenti přispívají. Je to velmi milá forma pomoci a má, byť pro jednoho člověka, velký smysl. V poslední době jsme zachytili projekt zase z jiné části světa – *Green Life* –, sdružující skupinu dobrovolníků z ČR, jež pracuje na záchraně pralesa na Sumatře. V květnu budeme na fakultě pořádat s *Green Life* workshop a chceme jim pomoci tento cenný kus naší Země chránit.

Daniel Pražák se narodil v roce 1991, maturitu složil na gymnáziu Přírodní škola. Od roku 2011 je studentem Pedagogické fakulty UK, kde v roce 2015 získal bakalářský titul s aprobací biologie–dějepis. V roce 2012 založil studentskou oborovou radu biologie UK, od roku 2014 působí v Akademickém senátu. V roce 2015 založil na PedF studentský spolek *Drosophila*, sdružující studenty přírodních věd, a stal se jeho předsedou. Od roku 2015 také vyučuje přírodopis na ZŠ a gymnáziu Da Vinci v Dolních Břežanech. Má zkušenosti s pořádáním kulturních a vzdělávacích akcí, účastní se projektů na pomoc dětem z dětských domovů apod. Zabývá se propojením didaktiky přírodních věd a moderních technologií. V létě roku 2013 působil jako dobrovolník v centru Bakanja pro chlapce ulice v Demokratické republice Konga v rámci organizace Adopce na blízko.